

32001D0427

8.6.2001

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 153/1

DECYZJA RADY
z dnia 28 maja 2001 r.
ustanawiająca europejską sieć prewencji kryminalnej

(2001/427/WSiSW)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktatu ustanawiający Unię Europejską, w szczególności jego art. 30 ust. 1, 31 i art. 34 ust. 2 lit. c),

uwzględniając inicjatywę Królestwa Szwecji oraz Republiki Francuskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Parlament Europejski w dniu 16 grudnia 1993 r. przyjął rezolucję w sprawie przestępczości pospolitej w obszarach miejskich i jej związkach z przestępczością zorganizowaną⁽¹⁾ oraz w dniu 17 listopada 1998 r. Rezolucję w sprawie wytycznych i środków dla zapobiegania przestępczości zorganizowanej w odniesieniu do opracowania kompleksowej strategii jej zwalczania⁽²⁾.
- (2) Artykuł 29 Traktatu stanowi, że cele Unii w tej dziedzinie będą osiągnięte będzie poprzez zapobieganie oraz zwalczanie przestępczości pospolitej i zorganizowanej.
- (3) W Wiedeńskim planie działania przewidziano, że w terminie pięciu lat od daty wejścia w życie Traktatu z Amsterdamu wypracowane zostaną instrumenty zapobiegania przestępczości.
- (4) Rada Europejska z Tampere w dniach 15 i 16 października 1999 r. stwierdziła, że istnieje potrzeba dalszego rozwijania środków zapobiegania przestępczości, wymiany sprawdzonych praktyk oraz wzmocnienia sieci krajowych organów właściwych dla zapobiegania przestępczości, a także współpracy pomiędzy krajowymi organami wyspecjalizowanymi w tej dziedzinie, podnosząc, że współpraca taka jako podstawowy priorytet powinna przyjąć przestępczość młodocianych, przestępczość w obszarach miejskich i przestępczość narkotykową. W tym celu należy zbadać możliwości powstania programu finansowanego przez Wspólnotę.
- (5) Zgodnie ze Strategią Unii Europejskiej na początek nadchodzącego tysiąclecia w sprawie zapobiegania i kontroli zorganizowanej przestępczości⁽³⁾ w zaleceniu 6 wzywa

do wspierania Rady przez odpowiednio wykwalifikowanych ekspertów w dziedzinie prewencji kryminalnej, takich jak krajowe punkty kontaktowe albo poprzez utworzenie sieci ekspertów z krajowych organów prewencji kryminalnej.

- (6) Podczas kilku ważnych seminariów i konferencji poświęconych zapobieganiu przestępczości, w szczególności tych mających miejsce w Sztokholmie w 1996 r., w Noordwijk w 1997 r., w Londynie w 1998 r. oraz w Algarve w 2000 r. wezwano do rozbudowy w Unii Europejskiej sieci współpracy w dziedzinie zapobiegania przestępczości. Konferencja na wysokim szczeblu podkreśliła potrzebę multidyscyplinarnego, wspólnego podejścia do zapobiegania przestępczości. Konferencja w Saragossie w 1996 r. także wskazała tę potrzebę, podkreślając silne powiązania pomiędzy przestępczością zorganizowaną a przestępczością w ogólności.
- (7) Cała społeczność musi być zaangażowana w rozwój współpracy pomiędzy krajowymi, lokalnymi i regionalnymi organami władzy, organizacjami pozarządowymi, sektorem prywatnym i obywatelami. Przestępczość ma wiele przyczyn, które muszą być rozpatrywane na różnych płaszczyznach przez różne grupy społeczne we współpracy z właściwymi podmiotami mającymi najróżniejsze doświadczenia włącznie z organizacjami społecznymi.
- (8) Z uwagi na to, iż większość przestępstw popełnianych jest na szkodę obywateli Unii Europejskiej w obszarach miejskich, uwzględniać należy także działania podejmowane w miastach. Szczególną uwagę poświęcić należy wszelkim przejawom przemocy w miastach, która negatywnie wpływa na funkcjonowanie wspólnoty,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Tworzy się europejską sieć prewencji kryminalnej, zwaną dalej „siecią”.
2. Krajowi przedstawiciele sieci i sekretariat dba o sprawne funkcjonowanie sieci zgodnie z niniejszą decyzją.

⁽¹⁾ Dz.U. C 20 z 24.1.1994, str. 188.

⁽²⁾ Dz.U. C 379 z 7.12.1998, str. 44.

⁽³⁾ Dz.U. C 124 z 3.5.2000, str. 1.

3. Zapobieganie przestępczości obejmuje wszelkie instrumenty, które mają na celu ilościowe i jakościowe zmniejszenie przestępczości i poczucie braku bezpieczeństwa, zarówno poprzez działania bezpośrednio przeciwdziałające czynom przestępnym, a także poprzez polityki i akcje w celu ograniczenia potencjału przestępczego oraz przyczyn przestępczości. W ramach prewencji kryminalnej działają rządy, właściwe organy, organy ścigania, władze lokalne oraz powołane przez nie w Europie wyspecjalizowane związki, naukowcy, podmioty prywatne i ochotnicy, wspierani przez media.

Artykuł 2

1. Sieć składa się z punktów kontaktowych powoływanych przez każde Państwo Członkowskie.

2. Każde Państwo Członkowskie powołuje nie więcej niż trzy punkty kontaktowe.

3. Punkty kontaktowe obejmują przynajmniej jednego przedstawiciela krajowych organów właściwych do spraw prewencji kryminalnej w jej wielu aspektach.

4. Jako punkty kontaktowe wyznaczeni mogą być badacze oraz naukowcy wyspecjalizowani w tej dziedzinie, jak również inne podmioty zajmujące się prewencją kryminalną. W każdym przypadku Państwa Członkowskie zapewniają, aby poprzez wyznaczone punkty kontaktowe reprezentowane były organizacje pozarządowe, władze lokalne oraz sektor prywatny.

5. Komisja również powołuje punkt kontaktowy. Europol oraz Europejskie Centrum Monitoringu ds. Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA) zaangażowane są w działania, które ich dotyczą. Inne odpowiednie organy mogą przyłączyć się do działania.

6. Każde Państwo Członkowskie zapewnia by ich własne punkty kontaktowe dysponowały dostateczną znajomością przynajmniej jednego innego języka urzędowego Unii, w celu nawiązywania łączności z punktami kontaktowymi w innych Państwach Członkowskich.

Artykuł 3

1. Sieć przyczynia się do dalszego rozwoju różnych aspektów zapobiegania przestępczości na poziomie Wspólnoty i wspiera działania z zakresu prewencji kryminalnej na poziomie lokalnym i krajowym. Sieć obejmuje wprawdzie wszelkie formy przestępczości, w szczególności jednak zajmuje się zagadnieniami przestępczości młodocianych w miastach i przestępczością narkotykową.

2. W szczególności sieć:

- a) wspiera współpracę, kontakty oraz wymianę informacji i doświadczeń pomiędzy Państwami Członkowskimi i pomiędzy organizacjami krajowymi, a także między Państwami Członkowskimi a Komisją, innymi podmiotami Rady i innymi grupami ekspertów i sieciami skoncentrowanych na kwestiach prewencji kryminalnej;
- b) gromadzi i analizuje informacje o istniejących działaniach zapobiegania przestępczości, prowadzi ocenę i analizę sprawdzonych praktyk oraz istniejących danych dotyczących przestępczości i jej rozwoju w Państwach Członkowskich, aby

wnieść swój wkład w prace nad przyszłymi decyzjami na poziomie krajowym i Europejskim. Sieć wspiera nadto Radę i Państwa Członkowskie za pomocą kwestionariuszy pytań dotyczących przestępczości i prewencji kryminalnej;

- c) przyczynia się do ustalania głównych dziedzin dla badań, szkoleń i oceny w zakresie zapobiegania przestępczości;
- d) organizuje konferencje, seminaria, posiedzenia i prowadzi inną działalność, zmierzającą do wspierania studiów nad tymi zagadnieniami i rozpowszechniania ich wyników;
- e) organizuje działania, które stymulują i poprawiają wymianę doświadczeń i sprawdzonych praktyk;
- f) rozwija współpracę z krajami kandydującymi, państwami trzecimi oraz organizacjami międzynarodowymi i instytucjami;
- g) w razie potrzeby, udostępnia swoje ekspertyzy Radzie i Komisji na ich wnioski, aby je wspierać we wszystkich kwestiach związanych z zapobieganiem przestępczości;
- h) corocznie za pośrednictwem właściwych organów składa Radzie sprawozdanie ze swojej działalności oraz podaje priorytetowe obszary działania na następny rok. Rada przyjmuje sprawozdanie do wiadomości, zatwierdza je i przekazuje go Parlamentowi Europejskiemu.

Artykuł 4

W celu wykonywania swoich zadań, sieć:

- a) przyznaje pierwszeństwo podejściom multidyscyplinarnym;
- b) pozostaje, za pośrednictwem punktów kontaktowych, w ścisłym kontakcie z organami prewencji kryminalnej, władzami lokalnymi, partnerami lokalnymi i organizacjami obywatelskimi oraz z jednostkami badawczymi i organizacjami pozarządowymi w Państwach Członkowskich;
- c) tworzy i obsługuje stronę internetową, na której dostępne są jej regularne sprawozdania oraz wszelkie inne przydatne wiadomości, a w szczególności zbiór najlepszych praktyk;
- d) dąży do korzystania i wspierania wyników projektów istotnych dla zapobiegania przestępczości, finansowanych w ramach programów Unii.

Artykuł 5

1. Sieć spotka się w dniu 28 sierpnia 2001 r. na swoim pierwszym posiedzeniu.

2. Sieć spotyka się, co najmniej raz na pół roku, po zwołaniu przez Prezydencję Rady.

3. W związku z posiedzeniami sieci odbędzie spotkanie sieć przedstawicieli krajowych składająca się z przedstawicieli każdego Państwa Członkowskiego powołanych zgodnie z art. 2 ust. 3, by podjąć decyzje w kwestiach określonych w art. 5 ust. 4.

4. Sieć przedstawicieli krajowych przyjmuje roczny program sieci włącznie z planem finansowym. Przedstawiciele krajowi, w szczególności, określają:

- priorytetowe dziedziny badań;
- najważniejsze konkretne działania, które mają być podjęte (seminaria i konferencje, programy studyjne i projekty badawcze, szkolenia...);
- strukturę strony internetowej.

Przedstawiciele krajowi sporządzają nadto sprawozdanie roczne z działalności sieci.

Sieć przedstawicieli krajowych podejmuje swoje decyzje jednogłośnie.

Przewodniczącym posiedzenia sieci przedstawicieli krajowych jest przedstawiciel tego Państwa Członkowskiego, które sprawuje Pezydencję Rady w danym czasie.

Przedstawiciele krajowi spotykają się co najmniej raz w okresie Pezydencji. Ustalają regulamin, który przyjmowany jest jednogłośnie.

5. Komisja tworzy Sekretariat sieci.

6. Sekretariat sieci i jego czynności finansowane są z budżetu ogólnego Unii Europejskiej.

7. Sekretariat jest właściwy do opracowania projektów programu rocznego i rocznego sprawozdania z działalności sieci. Obsługuje on codzienne działania sieci dotyczące gromadzenia, analizy i rozpowszechniania informacji w powiązaniu z krajowymi punktami kontaktowymi. Wspiera członków sieci przy rozwijaniu, opracowywaniu i realizacji projektów. Podczas wykonywania swoich zadań sekretariat ściśle współpracuje z siecią przedstawicieli krajowych.

Artykuł 6

Rada ocenia działalność sieci po upływie trzech lat od przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 maja 2001 r.

W imieniu Rady

T. BODSTRÖM

Przewodniczący